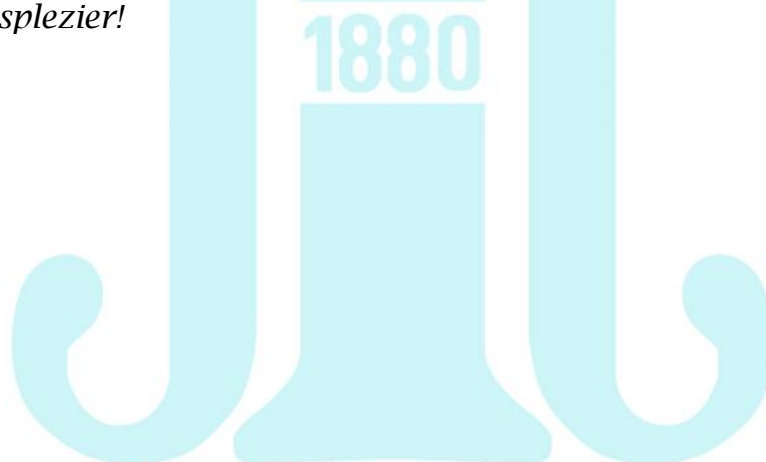

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

CHRISTUS KONING

Tragedie in negen scènes

door

Julia Engelen

1880

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2007
Nr.2929

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZEVEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *CHRISTUS KONING* op te voeren moet de naam van auteur *JULIA ENGELEN* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2007/0220/001
ISBN 978-90-385-09669

© 2007 Toneelfonds J. Janssens/Julia Engelen
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(2 dames – 5 heren)

OMER : vijftiger, eenvoudige werkloze man, voormalige gemeentearbeider, geobsedeerd door De Weg. Hij wil kost wat kost verkozen worden tot Christus Koning. Hij misbruikt het geloof om binnen het gezin zijn machtspositie te behouden en te versterken. Zijn angst 'het niet te maken in het leven' drijft hem voort tot hij uiteindelijk krankzinnig wordt.

JENNY : Vermoeide veertigjarige huisvrouw en diep gelovig. Ze is wat simpel en probeert door haar onderdanige houding het gezin bijeen te houden, niet beseffend dat ze uiteindelijk door deze houding haar zoon verliest. Ze levert zich volledig over aan De Weg in de hoop hiermee de hemel te verdienen.

FRE : Zeventienjarige zoon. Hij staat erg kwetsbaar in het leven, vooral in zijn geloof in De Weg en in zijn ontluikende homoseksualiteit. Wil niets liever dan door zijn vader graag gezien worden, ook al kost hem dat zijn integriteit en moet hij zich hiervoor prostitueren.

MIRANDA : Zus van Jenny; een nuchtere zakenvrouw. Zij probeert haar zus en Fré uit de klauwen van de sekte te halen.

DE LERAAR : Leider van de gemeenschap van De Weg waartoe Omer en Jenny behoren.

BINK + JOSH : Twee homofiele boefjes die misbruik maken van de naïviteit van Fré.

DECOR

Pover ingerichte woonkamer: kleine tafel en vier stoelen, een éénpersoonszetel, een oude porseleinkast. Tegen de achterwand staat een smal tafeltje met een wit laken erover. Op het tafeltje: een kaars en verschillende gebedenboeken. Tegen de muur een kruis en een foto van Paus Benedictus XVI. Vlak ernaast een foto van een man met een lange baard en lange haren, een soort Jezusfiguur, met een doornenkroon op het hoofd; een hand houdt hij op in een zegenend gebaar. Voor het tafeltje staat een knielbankje. Verder rechts een open halletje dat naar de voordeur (uit zicht) leidt en een deur naar de keuken, tegen de achterwand een deur naar de kamer van Fré. Achter in de hoek een korte trap naar boven.

KORTE INHOUD

In het gezin van Omer heersen de wetten van De Weg, een katholiek getinte sekte. Vader Omer misbruikt de leer om als ‘vader des huizes’ zijn machtspositie in het gezin te verstevigen. Zijn vrouw Jenny moet enkel maar gehoorzamen, net zoals zijn zoon Fré. Bovendien wil Omer op Goede Vrijdag gekroond worden tot Christus Koning, de grootste eer die een lid van de gemeenschap kan behalen. IJverige studie, grote offers en financiële inspanningen moeten de klus voor Omer klaren. In zijn machtshonger drijft hij Jenny en Fré tot het uiterste. Miranda probeert haar zus Jenny en Fré ervan te overtuigen de sekte te verlaten. In tegenstelling tot Jenny die het als plicht ziet zo goed mogelijk volgens de regels van hun nieuwe geloof te leven, worstelt de zoon Fré met de mensonterende plichten die de sekte oplegt. De leraar, het hoofd van hun gemeenschap zet Fré met harde hand terug op het juiste pad. Succes lijkt verzekerd. Maar als op Goede Vrijdag Omer toch naast de doornkroon grijpt, slaat de waanzin toe. Een verhaal over hoe een sekte de ondergang betekent voor een gezin.

SCÈNE 1

(Omer komt op uit de open hal. Hij draagt een sober, grijs maatpak. Snel en kwaad stapt hij naar de andere kant van de kamer en blijft daar vervolgens staan met zijn rug naar de hal. De handen die tot vuisten gebald zijn, steken in de zakken van zijn kostuumjasje. Zijn gezicht staat op onweer. Daarna komt de zeventienjarige zoon op, Fré, tener gebouwd. Hij draagt een hemd, nette broek en een blazer. Hij kijkt een paar tellen naar de rug van zijn vader en gaat zijn kamer binnen. De vader reageert niet. Dan komt de moeder schuw op, Jenny. Ze draagt een plooirok en gebreid bloesje, een sjofele regenjas op de arm. Ze aarzelt in de deuropening, kijkt naar de rug van haar man, buigt het hoofd en gaat terug de hal in om de jas op te hangen. Haar handelingen zijn voorzichtig en haar houding alert. Vervolgens zet ze haar handtas op de porseleinkast en legt ze de gebedenboekjes op het gebedstafeltje. Daarna doet ze haar schoenen uit en steekt sloffen aan haar voeten. Haar schoenen zet ze netjes tegen de muur waar de sloffen van haar man staan. Deze pakt ze op om ze voor de éénpersoonszetel te plaatsen. Dan loopt ze naar de porseleinkast en begint de tafel voor een broodmaaltijd te dekken. Zonder zijn vrouw een blik te gunnen, loopt Omer naar de zetel, gaat zitten, doet zijn schoenen uit en schuift zijn sloffen aan de voeten. De schoenen laat hij liggen waar ze gevallen zijn. Vervolgens staat hij op en gaat op exact dezelfde plaats staan als voorheen, ditmaal met het gezicht naar het midden van de kamer gericht. De vrouw houdt op met de tafel te dekken, raapt de schoenen van haar man op en zet ze netjes naast de hare tegen de muur. Daarna doet ze verder met het dekken van de tafel. Allemaal dragen ze een askruisje op het voorhoofd.)

OMER : 646, hoho... Die kerel legt daar 646 euro in de offerschaal. En dan nog met een air van 'het had beter gekund, maar hier moeten jullie het mee doen. Sorry.' Het was nondeju alsof er een bom ontplofte. 646 euro. De collectant stond gelijk een zatlap te zwaaien op zijn benen, gelijk die verschoten was. Ineens kon hij zijn schaal niet meer stil houden. Heel zijn lijf trilde en beefde ervan. En Verstrepen maar grijnzen. De klootzak. Daar stond ik schoon met mijn

tachtig euro. Niemand die daar nog van op keek.

JENNY : De mensen hebben toch ook voor ons geklapt.

OMER : Was dat klappen? Bij Verstrepen ging het dak er af. Ik vraag mij trouwens af, hoe die streber aan zoveel geld is gekomen? 646 euro in één week tijd? Én vorige maand stond hij bovenaan de donatielijst. Besef jij wel hoeveel dat dat is, 646 euro?

JENNY : Volgens Marcella Verstrepen zijn ze de voorbije week iedere dag op ronde geweest. Iedereen, Johny, Marcella zelf en de meisjes. Iedere dag, behalve natuurlijk op de zondag, op de dag des Heren.

OMER : Iedere dag op ronde. Mijn klak, ja! Die kontenkruiper heeft waarschijnlijk heel zijn hebben en houden verkocht. Je gaat mij toch niet wijs maken dat zij iedere dag met de boekjes en folders hebben lopen leuren. Hij kan de voorkant niet eens van de achterkant onderscheiden, laat staan dat hij ze aan de man weet te brengen.

JENNY : Volgens Marcella zijn ze zelfs tot in Zutendaal geweest om de boodschap van De Weg te verkondigen.

OMER : Zutendaal! Zottendal! 646 euro. Neen, neen, let op mijn woorden; heel hun kot staat leeg. Alles verkocht tot op de beddenzak. En dan doen uitschijnen dat het van de prediking is. Weet je wat dat kereltje van een Verstrepen is? Een witgekalkte Farizeeër. Schoon vanbuiten, rot en vals vanbinnen. Dat is hij, een witgekalkte Farizeeër. Verdomde tekkel. En maar kwispelen met zijn staartje, knikken en handjes ophouden. Zo'n smeersmoel. En dan die grijns. Hoho, wat heb ik mij moeten inhouden, of ik had hem er een verkocht.

JENNY : Omer, alstublieft.

OMER : Een vuist recht tussen zijn ogen. Wham, en daar ging Verstrepen, in een rechte lijn plat op zijn bek.

JENNY : Wij hebben toch ook alles verkocht?

OMER : Zeker hebben wij alles verkocht. En waarom? Om te kunnen leven volgens de regels van De Weg, zodat bezit en goederen geen afgoden van ons worden. Het pure geloof vindt een mens niet in zijn wereldse goederen maar in Jezus Christus, in God en in De Weg. Jezelf slaaf maken van je bezit is één van de ergste zonden die er bestaan.

JENNY : Maar het geld ging toch ook naar de beweging.

OMER : Durf jij mij tegenspreken, vrouw?

JENNY : Neen, Omer.

OMER : Dat moest er nog aan mankeren! Als ik zeg dat Verstrepen alles verkocht heeft, dan is dat zo. Begrepen? 646 euro... Heb je nu eindelijk bij je zus naar die eigendomsakte gevraagd? Het wordt tijd dat we het huis aan de beweging schenken.

JENNY : Je had me verboden met haar te spreken.

OMER : Verdomme, stomme trut. Toch niet als het om dit huis gaat. Het is van jou, jouw erfdeel. Jij hebt het recht ermee te doen wat je wilt. Heb je Miranda gesproken? Ja of neen?

JENNY : Maar heel even, een paar minuten. Maar ik kreeg de kans niet om over het huis te beginnen. Er stond veel te veel volk in de winkel. Moet dat echt, Omer?

OMER : Waag het niet mijn handelen in vraag te stellen, Jenny. Je bent mij aan het uitdagen.

JENNY : (*schrikt*) Absoluut niet.

OMER : Ja, ja. Daar heb je dan ook totaal geen reden toe. Ben ik niet in alle opzichten jouw meerdere?

JENNY : Ja Omer.

OMER : Staat er niet geschreven: 'de man wijst de weg, de vrouw volgt gehoorzaam haar gemaal'?

JENNY : Alstublieft Omer, ik heb het niet kwaad bedoeld. Ik wou het vragen, echt, maar...

OMER : Zwijg! Sinds wanneer moet jij rekening houden met het gedacht van afvalligen? Volk in de winkel. Elk excuus is heden ten dage goed om aan jouw plicht tegenover De Weg te kunnen ontsnappen. Ik wil die akte.

JENNY : Ja Omer.

OMER : Ja zeker. Ik kreeg de kans niet. Je hebt toch niets gekocht?

JENNY : De selder stond in reclame.

OMER : De selder. Had ik je niet verboden ook maar iets te kopen in de groentewinkel van je zus?

JENNY : Ik dacht, ik ben er toch, dus...

(Omer geeft Jenny een slag in het gezicht.)

OMER : Spreek mij niet tegen! En kijk naar mij als ik tegen je praat. Dan onthoud je misschien eens iets. ... En wat die koe van Verstrepen betreft, die laat je voortaan links liggen. Geen woord wissel je nog met haar, geen lettergreep, geen klank, geen letter, zelfs geen blik. Verstaan!

JENNY : Ja Omer.

OMER : En ga deze week op ronde in de villawijk. Trek wat versleten kleren aan, maar geen jas. Er zijn er altijd die compassie krijgen en iets geven. *(Hij gaat zitten in de zetel.)* Breng mij koffie.

JENNY : Direct Omer. *(Zij schenkt koffie in een tas.)*

OMER : Zutendaal. Die trut kan veel beweren. In Zutendaal met haar spoor uiteen in plaats van boekjes verkopen. Daar komt dat geld vandaan. In plaats van de blijde boodschap, een zending van de rampetamp.

JENNY : Marcella toch niet. *(Zij geeft hem de koffie.)*

OMER : Marcella toch niet. Onnozel kieken. Zie jij niet wat ik zie? Marcella, het brave huisvrouwke. Mijn klak, ja. Dat zedige rokje en die bommabril houden mij niet voor de gek. Ze zit er gewoon op te wachten. Haar stil geprevel tijdens de dienst is als een smeekbede. Pak mij, pak mij.

JENNY : Omer. *(Zij loopt naar het altaar, knielt, slaat een kruisteken en begint stil te bidden.)*

OMER : Haar lippen prevelen, ja, maar ze zijn zo nat als een kapot gebarsten perzik. Als ze van haar stoel opstaat, staan de vochtplekken er op. De hete trut. Ja, zij kan er wat van, daar mag je van op aan. Ze zit niet voor niets naar iedere vent te lonken. Zelfs voor de Leraar houdt zij zich niet in. Maar goed dat ik vast in mijn schoenen sta. *(Hij wil drinken van zijn koffie.)* Wat zit je daar te bidden? Kom hier en bedien je man. Er zit geen melk in de koffie.

(Jenny staat op, wil het kopje van Omer aannemen, maar Omer pakt haar pols.)

Geen woord, verstaan?

JENNY : Ja Omer. Je doet me pijn, Omer.

(Jenny wordt gedwongen naast Omer te knielen. Deze grijpt haar in de nek en trekt haar gezicht naar zich toe.)

(Jammert) Omer.

OMER : Jij bent van mij, ja toch? Mijn vrouw, ja toch? Moet jij mij niet gehoorzamen, vrouw? En moet jij me niet ter wille zijn als ik erom vraag?

(Frédérique (Fré) komt op. Even blijft hij naar zijn ouders kijken. Hij heeft zijn blazer verwisseld voor een slobbertrui. Omer laat zijn vrouw los.)

Melk.

(Jenny staat op, neemt het kopje aan en doet het gevraagde.)

(tot Fré) En jij gaat vanaf morgen iedere dag naar de broeders.

FRE : Daar willen ze mij niet meer, pa. Dat hebben ze mij de laatste keer heel duidelijk laten merken. Ze zullen mij weggagen.

(Jenny geeft het kopje terug aan Omer.)

OMER : Je gaat, punt uit. Wij hebben een missie, een zending voor heel de wereld. Denk aan de aartsengel Gabriël. *(gebaar naar de foto aan de muur)* Ondanks tegenslagen en afwijzingen bleef hij het geloof prediken, opnieuw en opnieuw. En zie dat je wat boekjes verkoopt. De laatste keer was wat pover. Twintig euro, dat is niets. Is het nog geen etenstijd?

JENNY : De tafel is gedekt.

OMER : Geen charcuterie?

JENNY : Het is Aswoensdag.

OMER : Ja, vandaag is het Aswoensdag. Het begin van de vasten. Nog ... nog hoeveel dagen? Wacht, deze week zijn het vier dagen en daarna nog vijf weken, dat

is..., dat is zeven keer vijf en vier erbij...

JENNY : Stille Zaterdag moet je er niet bij tellen.

OMER : Dat weten mijn klompen ook! Deju, nu ben ik mijn tel kwijt. Vijf weken min één dag plus vier van deze week.

FRE : 45 dagen.

OMER : Wacht, stil! ... 45 dagen. Precies 45 dagen. *(staat recht)* En dan is het Goede Vrijdag. De dag van de verkiezing. ... Waar is ze? Waar is ze, verdomme!

JENNY : Op de kast.

OMER : Waar wacht je nog op? Pak ze dan.

(Jenny sleurt een stoel tot bij de kast, klimt erop en reikt naar de bovenkant van de kast.)

Je zal het zien, mijn zoon. Dit jaar word ik de gekroonde, de uitverkorene. Deze keer... waar blijf je? *(tot Fré)* Ga haar helpen.

(Jenny vindt een gevlochten doornkroon.)

FRE : Ze heeft ze al.

(Jenny geeft de kroon aan Omer. Hij houdt ze koesterend in zijn handen.)

OMER : De gekroonde Christus. Dit jaar gaan ze mij kiezen. Ik voel het aan mijn water.

FRE : Verstrepen maakt nochtans ook veel kans.

OMER : Verstrepen! Hij toch niet. Zo'n onderkruiper. Heb je zijn gezicht gezien toen de mensen voor hem klaptten? De hoogmoed droop ervan af. Neen, hij wordt het niet. De Leraar :zal mij kiezen. Dit jaar moeten ze mij kiezen.

FRE : Pa?

OMER : Wacht maar af, op Goede Vrijdag zal ik het zijn die op de troon zit, vooraan in de gebedszaal, de scepter in mijn rechterhand, de purperen mantel om de schouders en de gouden kroon op mijn hoofd. *(Wil hem opzetten.)*

JENNY : Omer!

OMER : (*Bezint, houdt de kroon terug voor zich.*) De eer komt mij toe dit jaar. Ga ik niet iedere week trouw naar de viering? Nog nooit heb ik er een overgeslagen. En ik volg de catechismus en de gebedsavonden. En toen ze mij vroegen mijn bezittingen te verkopen en mijn huisraad weg te geven, heb ik geen seconde gearzeld. Ik heb precies dát gedaan wat ze mij vroegen. Alles verkocht voor de gemeenschap. Ik heb zelfs mijn heidense job bij de gemeentelijke groendienst opgegeven omdat ze het mij vroegen. En ze hadden gelijk. Hoe kan ik leven volgens De Weg als ik blijf werken voor een goddeloze, heidense instelling. Neen, deze keer, deze keer ga ik zegevieren. Dit jaar zal ik verkozen worden tot Christus Koning. En daarna zullen Verstrepen en zijn hoer voor mij knielen en mijn voeten kussen. 646 euro nederigheid, voor mij, de gekroonde Christus. (*Hij houdt de kroon op*)

(*Licht uit.*)

SCÈNE 2

(*Jenny laat iemand buiten in de hal. Omer zit aan tafel. De Leraar ook. Hij draagt een strak grijs kostuum dat aan een uniform doet denken. Koffietassen en boekjes op de tafel.*)

JENNY : (*off-scène*) Tot zondag. Nog een goede avond.

LERAAR : Spijtig dat Fréérique er niet bij was. Het zou voor hem een zeer leerrijke avond zijn geweest. Je zoon is onze beweging toch niet afvallig?

OMER : Neen, helemaal niet. Hij is op ronde. Ziet u, de laatste tijd had ik de indruk gekregen dat hij het prediken een beetje liet slabakken. En daarom moet hij van mij deze week elke avond op ronde.

LERAAR : Dan is het goed. Heel even kwam de vrees over mij dat hij onze beweging afvallig was geworden, gezien zijn houding tijdens de lezing zondag.

OMER : Maar dat heeft hij geweten, daar mag u zeker van zijn.

JENNY : De leeftijd, niet? Puberjaren.

OMER : Puberjaren! Niets van. Hij had het recht niet zich afzijdig te houden. Niet willen voorlezen tijdens de eerste lezing, het Boek der Getuigenis weigeren. Hij had verdorie dankbaar moeten zijn voor zo'n eer.

LERAAR : Hij leek inderdaad wat tegendraads, maar misschien heeft Jenny gelijk en maken we ons zorgen om niets. Pubers worstelen vaak met hun houding.

JENNY : Ja, dat zal het zijn.

LERAAR : Maar, puber of geen puber, het Boek der Getuigenis wordt niet geweigerd! Ik hoop dat het in de toekomst niet meer zal voorkomen.

OMER : U mag gerust zijn, leraar, het zal niet meer gebeuren. Voortaan doet hij wat van hem verwacht wordt. Hij zal gehoorzamen.

JENNY : Of hij was wat verlegen.

LERAAR : Jenny. Het woord van onze aartsengel Gabriël verdient geen verlegenheid. Integendeel, moeten wij niet met zijn allen trots zijn dat wij zijn woord mogen verkondigen, kunnen verkondigen? Neen, neen, ik moet Omer gelijk geven. Gehoorzaamheid is een absolute vereiste. Wie niet gehoorzaamt aan De Weg, loopt verloren. Bovendien moet een zoon voelen wie in het huis van zijn vader de baas is. Staat er niet geschreven: 'Laat het kind geen baas zijn en duld zijn gebreken niet. Zoals men een adder de kop plet, breek het de ribben als het nog klein is.'

OMER : 'Buig zijn nek in zijn jeugd en kastijd het. Verzwaar zijn juk, anders wordt het u in zijn dwaasheid de baas.'

LERAAR : Goed Omer. Jij weet het. Pas het ook toe.

OMER : Daar moet u niet aan twijfelen, leraar. In dit huis is er maar één de baas.

(Jenny begint de kopjes op te ruimen.)

JENNY : Wilt u nog een kopje koffie, leraar?

LERAAR : Neen, neen. Je bent een uitstekende gastvrouw, Jenny. Attent en nederig. Omer, prijs je gelukkig met zo'n vrouw. *(Hij neemt Jenny's hand vast.)* 'Een goede vrouw, gelukkig haar man, want het getal zijner levensdagen verdubbelt.'

OMER : *(bitsig)* Jenny, het kistje.

(De Leraar laat haar hand los. Jenny loopt naar de kast en haalt een houten sigarenkistje uit een lade. Ze zet het voor haar man op de tafel.)

(Hij opent het kistje en haalt wat geld eruit.) Van de voorbije dagen.

LERAAR : *(Hij neemt het geld gretig over.)* Uitstekend.

OMER : U zult zien, tegen zondag is dat eens zo veel.

LERAAR : *(Hij telt het geld na.)* Je bent onze beweging waardig, Omer.

(Gerommel aan de deur.)

JENNY : Dat zal hem zijn. Hij is op prediking geweest.

(Fré op.)

Dag jongen.

FRE : Dag ma, pa. *(Hij buigt het hoofd in een groet.)* Leraar.

OMER : Je bent te laat. De catechismus is gedaan.

FRE : Ik ben helemaal tot aan de statie geweest. Veel volk vandaag.

OMER : Je had op tijd terug moeten zijn voor de catechismus.

FRE : Ja pa.

LERAAR : Je vader zit met je in, mijn zoon.

FRE : Ik weet het leraar.

LERAAR : Kom, vertel. Hoe is je prediking verlopen?

FRE : Ik weet niet.

OMER : Hoe? Je weet niet. Je bent de ganse avond buiten geweest en je weet van niets?

Wat heb je opgehaald?

FRE : Niet zo veel. De mensen zijn verschrikkelijk gehaast. Ze hebben geen tijd om te luisteren.

OMER : Dan moet je ze doen luisteren. Ze aanklampen, ze de weg versperren, ze smeken. Vooruit. Wat heb je opgehaald?

(Fré haalt een beetje geld uit zijn blazer en legt het op tafel.)

Ben jij daarvoor de hele avond van huis geweest? Voor een paar euro's?

FRE : Je had toch gezegd dat ik vanavond op prediking moest.

OMER : Je had op tijd terug moeten zijn! Een ganse avond voor wat? Voor niets!

FRE : De mensen zijn niet geïnteresseerd.

OMER : De mensen zijn niet geïnteresseerd. Je moet ze geïnteresseerd maken. *(Hij smijt het geld in het koffertje.)* Schaam je. Je hebt je tijd zitten verkwanselen.

FRE : Neen, echt niet pa.

OMER : Als een bange wezel ergens in een portaal staan wachten tot er iemand je een muntstuk voor de voeten gooit. Bedelen in plaats van het geloof verkondigen. Wegkruipen als een pad, vol angst als een laffe hond.

FRE : Ik heb het echt geprobeerd, pa. Maar de mensen willen...

OMER : Zwijg! Ga onder mijn ogen uit!

JENNY : Omer.

OMER : Verdwijjn!

(Fré af naar zijn kamer.)

(tot Jenny) Je gaat toch geen compassie met hem krijgen?

JENNY : Hij heeft nog niets gegeten.

LERAAR : En hij zal ook niets eten. Het is de tijd van vasten en bezinning. Een holle maag vult de mens met innerlijke moed en geestelijke rijkdom. Je moet je zoon zo niet in de watten leggen, Jenny. Hoed je voor de moederliefde, want zij maakt een zoon zwak en een dochter opstandig. De liefde voor je kinderen is als een afgod en moet worden afgezworen, of je zal vernietigd worden door het vagevuur.

JENNY : *(Zij slaat een kruisteken.)* Het vagevuur.

LERAAR : Inderdaad, de hel. Want wat betekent menselijke liefde in de ogen van God? Niets. Ze is gebaseerd op angst. Dus vertroetel je kinderen niet. Het zijn enkel je eigen schuldgevoelens die je daartoe leiden, schuldgevoelens die de macht van Satan vergroten. Enkel De Weg is belangrijk, leven in De Weg, geloven in

De Weg. Volg enkel De Weg en je zoon en jijzelf zullen gered worden, want De Weg leidt naar, naar waar Jenny?

JENNY : Naar... naar het geluk?

LERAAR : Naar het hiernamaals. Zitten aan de tafel van de Heer. Kom, kijk niet zo bedrukt. Daar is geen enkele reden toe. Glimlach, Jenny. Glimlach. Heeft onze aartsengel het ons niet bevolen altijd glimlachend door het leven te gaan?

JENNY : Ja leraar. *(geforceerde glimlach)*

LERAAR : Dat is beter, veel beter. Waarom ook zouden wij droevig kijken? De vreugde te mogen houden van God en de wetenschap dat God altijd bij ons is, zou van ons gezicht moeten afstralen. Altijd en overal, iedere dag weer opnieuw. Laat de Heer daarom steeds je mooiste gezicht zien. Goed, ik ga jullie laten. *(tot Jenny)* Wil je mijn jas halen en verlucht hem eerst.

JENNY : Ja leraar. *(af hal)*

LERAAR : *(Hij steekt het geld in zijn zakken.)* Omer, wat ik je al een tijdje heb willen vragen... jij en Jenny leven toch helemaal in de geest van De Weg? Ik bedoel in zijn totaliteit van het huwelijk.

OMER : Natuurlijk, leraar.

LERAAR : Het doet me plezier dat te horen. Ik vraag omdat je zoon bijna volwassen is. Je weet dat in onze Kerk het nageslacht van een man zijn status verhoogt. Bovendien betekenen de kinderen van onze leden een onuitputtelijke bron van vreugde voor de Heer en voor de aartsengel Gabriël. Daarom vraag ik het je nog eens. Jullie leven toch in de geest van De Weg? Geen geboortebeperving, geen sterilisatie?

OMER : Absoluut niet, leraar. Ik wil nog kinderen, maar... ik vermoed dat er bij ons Jenny iets mis is. U weet dat ons eerste kind, een dochter, dood was bij de geboorte. Een jaar later is dan onze Fré geboren, dus toen mankeerde zij nog niets, sindsdien echter... Nu ja, ze geraakt gewoonweg niet vol.

LERAAR : Spijtig, zo'n gezonde, gelovige vrouw. Het zou je aanzien in de beweging aanzienlijk verhogen, moest je nog enkele kinderen kunnen verwekken. De wet van De Weg zegt: 'Een groot kindertal is voor de godlozen geen zegen, maar diegenen die De Weg bewandelen, zullen door het land van God te bevolken genade vinden bij de Heer.'

OMER : Ik weet het leraar. Maar ja, wat kan ik eraan doen. Ze wordt ook een dagje ouder.

LERAAR : Ik zal je zondag een naam doorgeven van een dokter, één die onze beweging goedgezind is. Stuur Jenny er maar naar toe, met mijn complimenten.

OMER : Dank u, leraar. Dat zal ik zeker doen.

(Jenny op met jas.)

LERAAR : *(Neemt jas aan.)* Dank je, mijn kind. *(Hij geeft Jenny een kruisje op het voorhoofd.)* God zegene je, Jenny.

JENNY : Moge zijn barmhartigheid mij sterken.

LERAAR : Omer. Zoals gezegd. Tot zondag.

OMER : Tot zondag, leraar.

(Omer en de Leraar groeten elkaar door hun hoofden te buigen. Leraar af, Jenny laat hem uit. Na enkele tellen komt Jenny terug op. Ze begint de tafel op te ruimen.)

Hij heeft het geld weer meegenomen. Wat moet ik nu zondag bij de offerande afgeven? Laat dat staan tot morgenvroeg.

JENNY : Ik wou de ontbijttafel al klaarzetten.

OMER : Dat constant tegenspreken van je begint mij serieus de keel uit te hangen.

JENNY : Het spijt me, Omer.

OMER : Weet je wat mij spijt, Jenny? Dat ik met jou getrouwd ben. Dat spijt me. En weet je waarom? Omdat je mijn positie in de beweging ondermijnt. Omdat je me geen kinderen meer schenkt. Omdat je schoot schraal, dor en verschrompeld is. De Leraar vroeg me of we nog in de geest van De Weg leven. Hij vroeg me waarom mijn nageslacht zo klein was. Wat moest ik hem antwoorden, Jenny? Wat?

JENNY : Ik weet niet, Omer.

OMER : Is het soms mijn schuld dat jouw verdorde, onvruchtbare en bloedeloze schoot mijn mannelijkheid aantast? Is het mijn schuld dat jouw naakt lijf mij doet

walgen? Wel!

JENNY : Neen Omer.

OMER : En?

JENNY : Die schuld draag ik.

OMER : Inderdaad. De Leraar wil je vol zien. Hij wil meer kinderen in dit huis. Ik wil je vol zien, zo vol als een zeug. *(Hij neemt haar bij haar nekvel.)* Dus...

JENNY : Omer, ik...

OMER : Zorg dat je klaar ligt.

(Omer duwt haar van zich af. Jenny loopt bang de trap op. Omer staat even bij de tafel, de gebalde vuisten steunend op de tafel, zijn lichaam gespannen. Hij kijkt naar de trap, neemt een kopje en smijt het tegen de muur. Daarna volgt hij Jenny.)

(Licht uit.)

SCÈNE 3

(Jenny zit geknield op het bankje voor het altaar met de rug naar het publiek. Ze bidt.)

JENNY : Ik geloof in de Vader die de wereld in zich draagt. Ik geloof in zijn oneindige wijsheid en ik voel me gedragen in zijn licht. Ik geloof in zijn Geest, gave van het leven, dat mij sterkt en kracht geeft om De Weg op te gaan. Ik geloof in De Weg als de enige, zuivere waarheid, die mij wegleidt van het kwade, en mij zal doen opgaan in het duizendjarige rijk van de Vader. Amen. *(Ze slaat een kruisteken, komt recht, knielt gauw opnieuw, slaat weer een kruisteken en bidt verder.)* Aartsengel Gabriël, bid voor mij, want ik heb gezondigd. Opstandigheid bezoedelt mijn hart en mijn liefde voor u. En bid voor Omer, dat hij de doornkroon mag dragen. Amen. *(Opnieuw maakt ze een kruisteken, komt recht en begint de tafel op te ruimen. Nu pas zien we de blauwe plekken*